

Матрица на Грам. Неравенство на Коши-Буняковски и неравенство на триъгълника. Ортогонално допълнение на подпространство.

Определение 1. Ако a_1, \dots, a_n са вектори от крайномерно евклидово (унитарно) пространство V , то матрицата

$$G(a_1, \dots, a_n) = \begin{pmatrix} \langle a_1, a_1 \rangle & \dots & \langle a_1, a_j \rangle & \dots & \langle a_1, a_n \rangle \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \langle a_i, a_1 \rangle & \dots & \langle a_i, a_j \rangle & \dots & \langle a_i, a_n \rangle \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \langle a_n, a_1 \rangle & \dots & \langle a_n, a_j \rangle & \dots & \langle a_n, a_n \rangle \end{pmatrix},$$

съставена от скаларните произведения $\langle a_i, a_j \rangle$, $1 \leq i, j \leq n$ се нарича матрица на Грам на a_1, \dots, a_n .

Детерминантата на матрицата на Грам $G(a_1, \dots, a_n)$ се нарича детерминанта на Грам и се бележи с $\Gamma(a_1, \dots, a_n) = \det G(a_1, \dots, a_n)$.

Твърдение 2. Детерминантата на Грам $\Gamma(a_1, \dots, a_n)$ на произволни вектори a_1, \dots, a_n от крайномерно евклидово (унитарно) пространство V приема неотрицателни стойности $\Gamma(a_1, \dots, a_n) \geq 0$ с равенство $\Gamma(a_1, \dots, a_n) = 0$ тогава и само тогава, когато a_1, \dots, a_n са линейно зависими.

Доказателство. Нека $A = (a_{i,j})_{i=1}^m_{j=1}^n$ е матрицата, съставена по стълбове от координатите

$$\begin{pmatrix} a_{1,j} \\ \dots \\ a_{m,j} \end{pmatrix}$$

на a_j спрямо ортонормиран базис $e = (e_1, \dots, e_m)$ на V , т.е.

$$a_j = (e_1, \dots, e_m) \begin{pmatrix} a_{1,j} \\ \dots \\ a_{m,j} \end{pmatrix}.$$

Тогава

$$\begin{aligned} A^t \bar{A} &= \begin{pmatrix} a_1^t \\ \dots \\ a_n^t \end{pmatrix} (\bar{a}_1, \dots, \bar{a}_n) = \begin{pmatrix} a_1^t \bar{a}_1 & \dots & a_1^t \bar{a}_j & \dots & a_1^t \bar{a}_n \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_i^t \bar{a}_1 & \dots & a_i^t \bar{a}_j & \dots & a_i^t \bar{a}_n \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_n^t \bar{a}_1 & \dots & a_n^t \bar{a}_j & \dots & a_n^t \bar{a}_n \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} \langle a_1, a_1 \rangle & \dots & \langle a_1, a_j \rangle & \dots & \langle a_1, a_n \rangle \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \langle a_i, a_1 \rangle & \dots & \langle a_i, a_j \rangle & \dots & \langle a_i, a_n \rangle \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \langle a_n, a_1 \rangle & \dots & \langle a_n, a_j \rangle & \dots & \langle a_n, a_n \rangle \end{pmatrix} = G(a_1, \dots, a_n) \end{aligned}$$

е матрицата на Грам, съгласно $a_i^t \overline{a_j} = \langle a_i, a_j \rangle$ за всички $1 \leq i, j \leq n$.

Нека b_1, \dots, b_n се получават от a_1, \dots, a_n чрез ортогонализация по метода на Грам-Шмид. Тогава съществува триъгълна матрица $T = (t_{i,j})_{i,j=1}^n$ с $t_{i,j} = 0$ за $\forall i > j$ и $t_{i,i} = 1$ за $\forall 1 \leq i \leq n$, така че

$$(b_1, \dots, b_n) = (a_1, \dots, a_n) \begin{pmatrix} 1 & t_{1,2} & \dots & t_{1,n-1} & t_{1,n} \\ 0 & 1 & \dots & t_{2,n-1} & t_{2,n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix} = AT.$$

Ако $B \in M_{m \times n}(F)$ е матрицата, образувана по стълбове от координатите на

$$b_j = (e_1, \dots, e_m) \begin{pmatrix} b_{1,j} \\ \dots \\ b_{m,j} \end{pmatrix}$$

спрямо ортонормирания базис $e = (e_1, \dots, e_m)$ на V , то $B = AT$. Следователно матрицата на Грам на b_1, \dots, b_n е

$$G(b_1, \dots, b_n) = B^t \overline{B} = (AT)^t \overline{(AT)} = T^t (A^t \overline{A}) \overline{T} = T^t G(a_1, \dots, a_n) \overline{T}.$$

За $\overline{(AT)} = \overline{AT}$ използваме правилото за умножение на матрици, както и $\overline{z_1 + z_2} = \overline{z_1} + \overline{z_2}$, $\overline{z_1 z_2} = \overline{z_1} \overline{z_2}$ са произволни комплексни числа $z_1, z_2 \in \mathbb{C}$. Детерминантите на Грам

$$\det G(b_1, \dots, b_n) = \det(T^t) G(a_1, \dots, a_n) \det(\overline{T}) = \det G(a_1, \dots, a_n)$$

съвпадат, защото $\det(T^t) = \det(T) = \det(\overline{T}) = 1$. Пресмятаме в явен вид

$$G(b_1, \dots, b_n) = \begin{pmatrix} \|b_1\|^2 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & \|b_2\|^2 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & \|b_{n-1}\|^2 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \|b_n\|^2 \end{pmatrix},$$

и забелязваме, че

$$\det G(b_1, \dots, b_n) = \|b_1\|^2 \|b_2\|^2 \dots \|b_{n-1}\|^2 \|b_n\|^2 \geq 0$$

с равенство $\det G(b_1, \dots, b_n) = 0$ точно когато $b_i = \vec{0}_V$ за някое $1 \leq i \leq n$. От свойствата на ортогонализацията по метода на Грам-Шмид знаем, че ако $i \in \mathbb{N}$ е минималното естествено, за което $b_i = \vec{0}_V$, то a_1, \dots, a_{i-1} са линейно независими и $a_i \in l(a_1, \dots, a_{i-1})$. Затоа $b_i = \vec{0}_V$ за някое $1 \leq i \leq n$ тогава и само тогава, когато векторите a_1, \dots, a_n са линейно зависими. □

Твърдение 3. (Неравенство на Коши-Буняковски:) *За произволни вектори a и b от крайномерно евклидово или унитарно пространство V е в сила*

$$|\langle a, b \rangle| \leq \|a\| \|b\|$$

с равенство $|\langle a, b \rangle| = \|a\| \|b\|$ точно когато a, b са линейно зависими.

Доказателство. Детерминантата на Грам

$$\begin{aligned}\det G(a, b) &= \begin{vmatrix} \langle a, a \rangle & \langle a, b \rangle \\ \langle b, a \rangle & \langle b, b \rangle \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \|a\|^2 & \langle a, b \rangle \\ \overline{\langle a, b \rangle} & \|b\|^2 \end{vmatrix} = \\ &= \|a\|^2 \|b\|^2 - \langle a, b \rangle \overline{\langle a, b \rangle} = \|a\|^2 \|b\|^2 - |\langle a, b \rangle|^2 \geq 0\end{aligned}$$

е неотрицателна и $\|a\|^2 \|b\|^2 - |\langle a, b \rangle|^2 = 0$ тогава и само тогава, когато a, b са линейно зависими.

За произволни $X, Y \in \mathbb{R}^{\geq 0}$ условието $X^2 \geq Y^2$ е еквивалентно на $X \geq Y$ с равенство $X^2 = Y^2$ точно когато $X = Y$. За целта е достатъчно да разложим

$$X^2 - Y^2 = (X + Y)(X - Y)$$

и да забележим, че $X + Y \geq 0$. Ако $X + Y = 0$, то $Y = -X \in \mathbb{R}^{\geq 0} \cap \mathbb{R}^{\leq 0} = \{0\}$, така че от $X^2 = Y^2$ следва $X = Y$.

В случая, $\|a\|^2 \|b\|^2 \geq |\langle a, b \rangle|^2$ е еквивалентно на $\|a\| \|b\| \geq |\langle a, b \rangle|$ с равенство $\|a\| \|b\| = |\langle a, b \rangle|$ точно когато a, b са линейно зависими. □

Ако $a, b \in V \setminus \{\vec{0}\}$ са ненулеви вектори от евклидово пространство, то $\|a\|, \|b\| \in \mathbb{R}^{\geq 0}$ и

$$-1 \leq \frac{\langle a, b \rangle}{\|a\| \|b\|} \leq 1.$$

Следователно съществува еднозначно определен ъгъл $\varphi \in [0, \pi]$ с

$$\cos(\varphi) = \frac{\langle a, b \rangle}{\|a\| \|b\|},$$

който наричаме ъгъл между a и b . Това дава възможност да изразим

$$\langle a, b \rangle = \|a\| \|b\| \cos(\varphi).$$

Твърдение 4. (Неравенство на триъгълника:) *Произволни вектори a, b от евклидово или унитарно пространство V изпълняват неравенството $\|a + b\| \leq \|a\| + \|b\|$ с равенство $\|a + b\| = \|a\| + \|b\|$ точно когато $a = \lambda b$ за $\lambda \in \mathbb{R}^{\geq 0}$ или $b = \vec{0}_V$.*

Доказателство. За произволно комплексно число $z = r + is \in \mathbb{C}$ с $r, s \in \mathbb{R}$ е в сила

$$r \leq |z| = \sqrt{r^2 + s^2}^{\geq 0}$$

с равенство $r = \sqrt{r^2 + s^2}^{\geq 0}$ точно когато $s = 0$ и $r \in \mathbb{R}^{\geq 0}$. Последното е еквивалентно на $z \in \mathbb{R}^{\geq 0}$. Затова

$$\begin{aligned}\|a + b\|^2 &= \langle a + b, a + b \rangle = \langle a, a \rangle + \langle a, b \rangle + \langle b, a \rangle + \langle b, b \rangle = \|a\|^2 + \langle a, b \rangle + \overline{\langle a, b \rangle} + \|b\|^2 = \\ &= \|a\|^2 + 2\operatorname{Re}(\langle a, b \rangle) + \|b\|^2 \leq \|a\|^2 + 2|\langle a, b \rangle| + \|b\|^2\end{aligned}$$

с равенство $\|a + b\|^2 = \|a\|^2 + 2|\langle a, b \rangle| + \|b\|^2$ тогава и само тогава, когато $\langle a, b \rangle \in \mathbb{R}^{\geq 0}$. Прилагайки неравенството на Коши-Буняковски $|\langle a, b \rangle| \leq \|a\| \|b\|$ получаваме

$$\|a + b\|^2 \leq \|a\|^2 + 2\|a\| \|b\| + \|b\|^2 = (\|a\| + \|b\|)^2$$

с равенство $\|a + b\|^2 = (\|a\| + \|b\|)^2$ точно когато a, b са линейно зависими и $\mu a + \nu b = \vec{0}_V$ за $\mu, \nu \in \mathbb{R}, (\mu, \nu) \neq (0, 0)$. Ако $\mu \neq 0$, това е еквивалентно на $a = \lambda b$ за някое $\lambda \in \mathbb{R}$, а

от $\mu = 0$ следва $\nu \neq 0$ и $b = \vec{\mathcal{O}}_V$. При $b = \vec{\mathcal{O}}_V$ е в сила $2\langle a, b = 0$, откъдето $Re(\langle a, b \rangle) = |\langle a, b \rangle| = 0$. Ако $a = \lambda b$, то условието $\langle a, b \rangle = \langle \lambda b, b \rangle = \lambda \|b\|^2 \in \mathbb{R}^{\geq 0}$ е изпълнено точно когато $\lambda \in \mathbb{R}^{\geq 0}$. За $X, Y \in \mathbb{R}^{\geq 0}$ условието $X^2 \geq Y^2$ е еквивалентно на $X \geq Y$ с равенство $X^2 = Y^2$ тогава и само тогава, когато $X = Y$. Затова $\|a + b\| \leq \|a\| + \|b\|$ с равенство $\|a + b\| = \|a\| + \|b\|$ точно когато $a = \lambda b$ или $b = \vec{\mathcal{O}}_V$.

□

Прилагайки неравенството на триъгълника към векторите $a - b$ и b от евклидово или унитарно пространство V получаваме

$$\|a\| = \|(a - b) + b\| \leq \|a - b\| + \|b\|,$$

откъдето $\|a - b\| \geq \|a\| - \|b\|$. Равенството $\|a - b\| = \|a\| - \|b\|$ е в сила точно когато $a - b = \lambda b$ за $\lambda \in \mathbb{R}^{\geq 0}$ или $b = \vec{\mathcal{O}}$. Това е изпълнено за $a = \mu b$ с $\mu \in \mathbb{R}^{\geq 1}$ или $b = \vec{\mathcal{O}}$.

Определение 5. *Ортогоналното допълнение на подпространство U на евклидово или унитарно пространство V е множеството*

$$U^\perp = \{v \in V \mid \langle u, v \rangle = 0, \quad \forall u \in U\}$$

на векторите $v \in V$, които са ортогонални на произволен вектор $u \in U$.

Ортогоналното допълнение U^\perp на подпространство $U \subset V$ е подпространство на V . По-точно, за произволни $v_1, v_2 \in U^\perp$, $u \in U$ и $\lambda \in \mathbb{R}$ или $\lambda \in \mathbb{C}$ е в сила

$$\langle u, v_1 + v_2 \rangle = \langle u, v_1 \rangle + \langle u, v_2 \rangle = 0 + 0 = 0 \quad \text{и}$$

$$\langle u, \lambda v_1 \rangle = \bar{\lambda} \langle u, v_1 \rangle = \bar{\lambda} 0 = 0.$$

Следователно $v_1 + v_2, \lambda v_1 \in U^\perp$ и U^\perp е подпространство на V .

Твърдение 6. *Нека V е n -мерно евклидово (унитарно) пространство, U е подпространство на V , а U^\perp е ортогоналното допълнение на U . Тогава*

$$(i) \quad U \oplus U^\perp = V \quad \text{и}$$

$$(ii) \quad (U^\perp)^\perp = U.$$

От (i) следва, че произволен вектор $v \in V$ има единствено представяне като сума $v = u_o + h$ на $u_o \in U$ и $h \in U^\perp$. Векторът u_o се нарича ортогонална проекция на v върху U , а h е перпендикулярът от v към U .

Доказателство. (i) Избираме ортонормиран базис e_1, \dots, e_k на U и допълваме до ортонормиран базис $e_1, \dots, e_k, e_{k+1}, \dots, e_n$ на V . Тогава

$$V = l(e_1, \dots, e_k) \oplus l(e_{k+1}, \dots, e_n) = U \oplus l(e_{k+1}, \dots, e_n).$$

Достатъчно е да докажем, че $l(e_{k+1}, \dots, e_n) = U^\perp$, за да получим (i). За произволни

$$v = \sum_{j=k+1}^n y_j e_j \quad \text{и} \quad u = \sum_{i=1}^k x_i e_i \in U \quad \text{е в сила}$$

$$\langle u, v \rangle = \left\langle \sum_{i=1}^k x_i e_i, \sum_{j=k+1}^n y_j e_j \right\rangle = \sum_{i=1}^k \sum_{j=k+1}^n x_i \bar{y}_j \langle e_i, e_j \rangle = 0,$$

така че $l(e_{k+1}, \dots, e_n) \subseteq U^\perp$. Обратно, ако $v = \sum_{j=1}^n y_j e_j \in U^\perp$, то за всяко $1 \leq i \leq k$ векторът e_i принадлежи на U , откъдето

$$0 = \langle e_i, v \rangle = \langle e_i, \sum_{j=1}^n y_j e_j \rangle = \sum_{j=1}^n \bar{y}_j \langle e_i, e_j \rangle = \bar{y}_i.$$

Следователно $v = \sum_{j=k+1}^n y_j e_j \in l(e_{k+1}, \dots, e_n)$ и $U^\perp \subseteq l(e_{k+1}, \dots, e_n)$. Това доказва

$$U^\perp = l(e_{k+1}, \dots, e_n).$$

(ii) От една страна, $U \subseteq (U^\perp)^\perp$, защото за произволни вектори $u \in U$ и $v \in U^\perp$ е изпълнено

$$\langle v, u \rangle = \overline{\langle u, v \rangle} = \overline{0} = 0.$$

Съгласно (i) имаме разлагания

$$U \oplus U^\perp = V = U^\perp \oplus (U^\perp)^\perp.$$

Оттук, $\dim(U^\perp)^\perp = \dim V - \dim(U^\perp) = \dim(U)$ и подпространството U съвпада с пространството $(U^\perp)^\perp$. □

Следствие 7. Нека V е крайномерно евклидово (унитарно) пространство, а U е подпространство на V . Перпендикулярът $h \in U^\perp$ от вектор $v \in V$ към U е единственият вектор с минимална дължина, за който съществува $u_o \in U$ с $v = h + u_o$.

Доказателство. Ако $v = u + w$ за $u \in U$, $w \in V$, то от $u + w = v = u_o + h$ следва

$$w = (u_o - u) + h \quad \text{с} \quad u_o - u \in U, \quad h \in U^\perp.$$

Следователно

$$\begin{aligned} \|w\|^2 &= \langle w, w \rangle = \langle (u_o - u) + h, (u_o - u) + h \rangle = \\ &= \langle u_o - u, u_o - u \rangle + \langle h, h \rangle = \|u_o - u\|^2 + \|h\|^2 \geq \|h\|^2, \end{aligned}$$

съгласно $\langle u_o - u, h \rangle = 0 = \langle h, u_o - u \rangle$. Равенството $\|w\|^2 = \|h\|^2$ е в сила точно когато $\|u_o - u\|^2 = 0$. Това е изпълнено само за $u_o = u$ и е еквивалентно на $w = h$. □

Нека $Ax = b$ е несъвместима система линейни уравнения, чиято матрица от коефициенти $A \in M_{m \times n}(\mathbb{R})$ е с ранг $\text{rk}(A) = n$. Ако $a_1, \dots, a_n \in M_{m \times 1}(\mathbb{R})$ са вектор-стълбовете на A , то

$$\begin{aligned} A^t A &= \begin{pmatrix} a_1^t \\ \dots \\ a_n^t \end{pmatrix} (a_1, \dots, a_n) = \begin{pmatrix} a_1^t \overline{a_1} & \dots & a_1^t \overline{a_j} & \dots & a_1^t \overline{a_n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_i^t \overline{a_1} & \dots & a_i^t \overline{a_j} & \dots & a_i^t \overline{a_n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_n^t \overline{a_1} & \dots & a_n^t \overline{a_j} & \dots & a_n^t \overline{a_n} \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} \langle a_1, a_1 \rangle & \dots & \langle a_1, a_j \rangle & \dots & \langle a_1, a_n \rangle \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \langle a_i, a_1 \rangle & \dots & \langle a_i, a_j \rangle & \dots & \langle a_i, a_n \rangle \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \langle a_n, a_1 \rangle & \dots & \langle a_n, a_j \rangle & \dots & \langle a_n, a_n \rangle \end{pmatrix} = G(a_1, \dots, a_n) \end{aligned}$$

е матрицата на Грам на a_1, \dots, a_n . Умножавайки отляво $Ax = b$ с A^t получаваме системата линейни уравнения

$$G(a_1, \dots, a_n)x = A^t Ax = A^t b.$$

Съгласно $\text{rk}(a_1, \dots, a_n) = \text{rk}(A) = n$, векторите a_1, \dots, a_n са линейно независими и $\Gamma(a_1, \dots, a_n) = \det G(a_1, \dots, a_n) \in \mathbb{R}^{>0}$. Затова съществува единствено решение $s \in M_{n \times 1}(\mathbb{R})$ на $A^t Ax = A^t b$, за което

$$\begin{pmatrix} a_1^t \\ \dots \\ a_n^t \end{pmatrix} (b - As) = \mathbb{O}_{n \times 1}.$$

Следователно векторът $b - As \in M_{m \times 1}(\mathbb{R})$ е ортогонален на $a_1, \dots, a_n \in M_{m \times 1}(\mathbb{R})$ и принадлежи на ортогоналното допълнение

$$b - As \in l(a_1, \dots, a_n)^\perp$$

на $l(a_1, \dots, a_n)$. От друга страна,

$$As = (a_1, \dots, a_n) \begin{pmatrix} s_1 \\ \dots \\ s_n \end{pmatrix} = \sum_{i=1}^n s_i a_i \in l(a_1, \dots, a_n)$$

принадлежи на линейната обвивка на a_1, \dots, a_n . Затова

$$b = (b - As) + As \in l(a_1, \dots, a_n)^\perp \oplus l(a_1, \dots, a_n)$$

е разлагането на $b \in M_{m \times 1}(\mathbb{R})$ в сума на ортогоналната си проекция As върху $l(a_1, \dots, a_n)$ и перпендикуляра $b - As$ от b към $l(a_1, \dots, a_n)$. Следователно $b - As \in M_{m \times 1}(\mathbb{R})$ е единственият вектор с минимална дължина, за който $b - (b - As) = As \in l(a_1, \dots, a_n)$. По този начин, щом не съществува $s \in M_{n \times 1}(\mathbb{R})$ с $b - As = \mathbb{O}_{m \times 1}$, то решението $s \in M_{n \times 1}(\mathbb{R})$, за което векторът $b - As \in M_{m \times 1}(\mathbb{R})$ е с минимална дължина се нарича приближено решение на несъвместимата система $Ax = b$ с $\text{rk}(A) = n$ по метода на най-малките квадрати.